

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3723/04
04.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od suda: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "S" DOO, koga zastupa punomoćnik M., advokat, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija ... od ... godine, u predmetu prinudne naplate, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 4. 11. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva, kojim je tužiocu određena prinudna naplata poreskih obaveza iz novčanih sredstava na računima poreskog obveznika po osnovu: poreza na promet usluga dospelog za plaćanje do ... godine u iznosu od 4.218.279,71 dinar, saveznog poreza dospelog za plaćanje do istog dana u visini od 28.548,00 dinara, posebne jednokratne takse na prinudnu naplatu u ukupnom iznosu od 212.341,38 dinara i kamate na dospeli a neplaćeni porez u iznosu od 932.154,43 dinara, što ukupno iznosi 5.391.323,53 dinara. Istim rešenjem naloženo je Narodnoj banci Srbije - Odeljenju za prinudnu naplatu - Odsek ... da odmah po prijemu rešenja preduzme mere iz svoje nadležnosti u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje platni promet a radi prinudne naplate dospelih, a neplaćenih poreskih obaveza.

U tužbi kojom pobija zakonitost osporenog rešenja zbog pogrešne primene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede zakona, punomoćnik tužioca ističe da je podneo zahtev prvostepenom organu za odlaganje plaćanja poreske obaveze, ali je taj zahtev odbijen rešenjem od 31. 5. 2004. godine. Tužilac je uložio žalbu protiv tog rešenja, ali o toj žalbi još uvek nije odlučivano, jer po objašnjenju drugostepenog organa ta žalba nije ni zaprimljena u tom organu. Ukazuje da se tuženi organ uopšte ne upušta u ocenu razloga o ispunjenosti uslova za odlaganje poreskog duga i ističe da je poreski dug veliko opterećenje za tužioca i nanosi mu bitnu ekonomsku štetu, koju ne može prevazići ako mu se ne odobri odlaganje plaćanje tog duga. Takođe osporava i samo postojanje poreskog duga i predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je rešenjem prvostepenog organa od 9. 2. 2004. godine naloženo tužiocu da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza na promet usluga u periodu poslovanja ... godine obračuna i izvrši uplatu poreza na promet usluga i posebnog saveznog poreza na promet usluga sa obračunatim kamatama i preduzme druge mere bliže označene u dispozitivu tog rešenja. Tužilac je podneo zahtev prvostepenom organu za odlaganje plaćanja poreskog duga, koji je prvostepenim rešenjem od 31. 5. 2004. godine odbijen kao neosnovan zbog neispunjavanja uslova iz čl. 2. st. 1. tač. 2. Uredbe o bližim uslovima za odlaganje plaćanja duga. Kako tužilac nije izmirio svoje poreske obaveze po navedenom rešenju, prvostepeni organ mu je uredno uručio dana 29. 4. 2004. godine opomenu za plaćanje duga. Tužilac nije postupio ni po opomeni, pa je prvostepeni organ doneo ožalbeno rešenjem kojim je tužiocu odredio prinudnu naplatu poreskog duga, odlučujući u svemu kao u dispozitivu tog rešenja.

Rešavajući po žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja, i po nalaženju Vrhovnog suda, pravilno je tuženi organ osporenim rešenjem odbio istu kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeni organ na potpuno utvrđeno činjenično stanje, bez povrede pravila postupka, pravilno primenio odredbe čl. 77. st. 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02...85/05), kojom je propisano da poreska uprava počinje postupak prinudne naplate poreza, odnosno sporednih poreskih davanja, donošenjem rešenja o prinudnoj naplati poreza ako poreski obveznik nije platio porez, odnosno sporedno poresko davanje u roku iz čl. 71. st. 1. ovog Zakona. Kako iz spisa proizlazi kao nesporno, a što ni tužilac u tužbi ne osporava, da je tužiocu uredno uručena opomena o vrsti i iznosu poreza, shodno odredbi čl. 71. istog Zakona, i da tužilac nije u ostavljenom roku od 10 dana postupio po opomeni i izmirio svoj poreski dug, Vrhovni sud nalazi da je pravilno tuženi organ odlučio osporenim rešenjem.

Vrhovni sud je cenio navode tužbe da tuženi organ nije odlučivao o njegovoj žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja kojim je odbijen njezin zahtev za odlaganje plaćanja poreskog duga a rešavanje je o žalbi protiv

časoručju kojim je ustanovljen njezinih zakona za uveljavljivanje plaćanja poreskog duga, a tešavaju jo u zavisnosti pravne pravosnažno.

Takođe su cenjeni i navodi tužbe da se tuženi organ nije upuštao u ocenu razloga o ispunjenosti uslova za odlaganje poreskog duga, pa je našao da su ti navodi neosnovani s obzirom da je odredbom čl. 270. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku propisano da se u postupku administrativnog izvršenja može izjaviti žalba koja se odnosi samo na izvršenje, a njome se ne može pobijati pravilnost rešenja koje se izvršava.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitvu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 4. 11. 2005. godine U. 3723/04

Predsednik veća-sudija,

mr Jadranka Injac, s.r.

Zapisničar,

Gordana Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

SD